

معلومات تازه پیرامون وضعیت حقوق بشر در افغانستان:

جولای - سپتمبر ۲۰۲۳

این معلومات تازه در مورد وضعیت حقوق بشر در افغانستان که دوره زمانی جولای الی سپتمبر سال ۲۰۲۳^[۱] را شامل می شود، براساس نظارت انجام شده از سوی خدمات حقوق بشر یوناما در تطابق با دستورکار از جانب شورای امنیت ملل متحد می باشد.^[۲]

در آگست و سپتمبر، یوناما دو گزارش موضوعی را به نشر سپرد، یکی در مورد تخطی های حقوق بشری علیه مقامات دولت پیشین و اعضای نیروهای امنیتی پیشین، و دومی در مورد رفتار بازندانین (هر دو بصورت مشروح در ذیل مورد بحث قرار گرفته اند). کمیشنر عالی ملل متحد برای حقوق بشر نیز یک گزارش دوره ای در مورد اوضاع حقوق بشر در افغانستان را در ماه سپتمبر، در راستای قطعنامه A/HRC/RES/51/20 شورای حقوق بشر ملل متحد، منتشر نمود. این گزارش شامل مجموعه ای از موضوعات بشمول: اجرای عدالت، پالیسی هایی که باعث محدودیت در برخورداری مردم از حقوق بشری شان و تخطی ها از حق زندگی، آزادی و امنیت شخصی می باشد.

اشتراک زنان در اشتغال

مقامات برحال اجرای ممنوعیت بر آرایشگاه های زنانه را، که بواسطه مکتوبی به تاریخ ۲۵ جون اعلان گردید، آغاز نمودند و به صاحبان آرایشگاه های زنانه الی موعد ۲۵ جولای برای توقف فعالیت هایشان فرصت دادند. آرایشگاه هایی که، در مغایرت با این فرمان، پس از موعد مقرر به فعالیت خویش ادامه دادند هدف واکنش های خشن از سوی مقامات برحال قرار گرفتند. برای مثال، در یکی از ولایات، پرسونل ریاست استخبارات برحال به یک آرایشگاه زنانه که بطور مخفیانه فعالیت داشت حمله بردند و مالک آن آرایشگاه را جریمه کردند و

برادر مالک آرایشگاه را بطور فیزیکی مورد حمله قرار داده و مشتریان آرایشگاه را مجبور ساختند تا آرایش را از روی خویش شسته و وعده سپارند که هرگز در آینده به هیچ آرایشگاهی وارد نشوند.

علاوتاً، در ۱۹ جولای، گروهی متشکل از حدود ۲۵ تن از مالکین آرایشگاه های زنانه و کارمندان ایشان در کابل گردهم آمدند تا اعتراضی صلح آمیز علیه این ممنوعیت انجام دهند، که با استفاده از زور از سوی نیروهای امنیتی برحال با استفاده از موتر آب پاش و فیرهای هوایی پراکنده ساخته شدند. چهار خانم اعتراض کننده بازداشت شده و بعداً در همان روز رها گردیدند.

آزادی رفت و آمد زنان

در ۲۶ آگست، در ولایت بامیان، وزیر برحال وزارت امر بالمعروف و نهی عن المنکر اعلان کرد که به دلیل عدم رعایت حجاب بازدید زنان از پارک ملی بند امیر منع می باشد. برطبق گزارشات زنان به بازدید از بند امیر علی رغم ممنوعیت از قبل اعلان شده در مورد استفاده زنان از پارک ها، سالون های ورزشی و حمام های عمومی در سراسر کشور ادامه می دادند.^[۳]

در اوایل سپتمبر، در خوست و زابل، مقامات ریاست برحال امر بالمعروف و نهی عن المنکر از طریق بلندگو ها اعلان کردند که زنان نباید بدون همراهی محرم به مارکت های محلی یا دکان ها بروند. در هنگام نوشتن این متن، گزارشات بیانگر این است که این دستور همچنان پابرجاست.

[۱] تمام تاریخ های مشخص شده در این معلومات تازه به سال ۲۰۲۳ اشاره دارند، مگر اینکه به گونه دیگری مشخص شده باشد.

[۲] قطعنامه ۲۶۲۶ شورای امنیت ملل متحد (۲۰۲۲)، که به واسطه قطعنامه ۲۶۷۸ (۲۰۲۳) تمدید گردیده.

[۳] این ممنوعیت در ۱۰ نوامبر ۲۰۲۲ اعلان شد: ۱۰ November ۲۰۲۲, X (formerly Twitter), @MOPVPE [MPVPV]. قابل دسترسی در: <https://twitter.com/MOPVPE1/status/1590768823971368960> (پشتو).

دسترسی زنان و دختران به تحصیل

زنان و دختران همچنان اجازه تحصیلات در سطح لیسه و تحصیلات در سطح پوهنتون را ندارند و مقامات برحال اقدامات متعددی در ماه های جولای، آگست و سپتمبر انجام داده اند تا مطمئن گردند این ممنوعیت ها بطور کامل اجرا می گردند.

در جولای، وزارت برحال وزارت تحصیلات عالی اعلان کرد که تنها محصلین ذکور اجازه اشتراک در امتحان کانکور که در اواخر آن ماه برگزار می شد را دارند. در ۲۳ آگست در میدان هوایی بین المللی کابل، پولیس برحال به دلیل نداشتن محرم مانع سفر گروهی از محصلین اناث به دوی جهت انجام تحصیلات عالی شد، درحالیکه این افراد در برنامه ای که از سوی یک تاجر اهل امارات متحده عربی تمویل می شد پذیرفته شده بودند. براساس گزارشات، حداقل برخی از این زنان بعدا توانستند به دوی سفر نمایند.

تلفات مرتبط با منازعه

در مقایسه با عین دوره زمانی در سال ۲۰۲۲، یوناما تلفات ملکی بسیار کمتری را مستند ساخته است، که عمدتا به دلیل کاهش قابل توجه در حملات مواد انفجاری تعبیه شده می باشد. مناسبت های عید الاضحی و عاشورا بدون حملات مهمی که در سالهای گذشته شاهد آن بودیم سپری شدند. واقعات بین السرحدی در نیمروز و ننگرهار منجر به تلفات ملکی شدند. در ۱ جولای در نیمروز، براساس گزارشات چهار مرد و یک زن زمانی که تلاش کردند از مرز به سمت ایران عبور نمایند از سوی پولیس سرحدی ایران هدف گلوله قرار گرفته و کشته شدند. یک مرد دیگر که همراه ایشان مسافرت می نمود نیز زخمی گشت. در ۶ سپتمبر در ننگرهار، زد و خورد بین نیروهای امنیتی برحال و نیروهای نظامی پاکستانی در مرز تورخم باعث زخمی شدن هشت فرد ملکی، بشمول چهار طفل، در سمت خاک افغانستان شد.

در ۱۴ آگست، در حدود ساعت ۱۲:۳۰ ظهر در شهر خوست، در نزدیکی سپین مسجد یک انفجار در هوتل ملا به وقوع پیوست.

پنج نفر کشته شدند (یک فرد ملکی و چهار عضو تحریک طالبان پاکستان) و حداقل ۱۸ نفر زخمی گشتند (۱۲ فرد ملکی و شش عضو تحریک طالبان پاکستان). برخی منابع گفتند که این حمله با استفاده از طیاره بدون سرنشین صورت گرفت و هدف آن جنگجویان تحریک طالبان پاکستان بودند که در آن هوتل رفت و آمد داشتند، با این حال تا کنون هیچ ادعایی برای برعهده گرفتن مسئولیت این حمله وجود نداشته است.

مواد منفجرناشده مهمترین عامل کشتار غیرنظامیان در طول این مدت بوده است که باعث کشتن حداقل ۲۴ نفر و زخمی ساختن ۳۸ نفر دیگر بوده است. در میان قربانیان هفت فرد بالغ (چهار مرد و سه زن) و ۵۳ طفل (۴۴ بچه و نه دختر) بوده اند. در یک مورد، یک مرمی نارنجک راکتی که در ولایت فاریاب در یک خانه نگهداری می شد پس از آنکه طفلی آن را برداشت و با آن شروع به بازی کرد منفجر گردید. سه طفل کشته شدند و سه طفل دیگر در این حادثه زخمی گشتند، که همگی اعضای یک فامیل بودند. زیانهای ناشی از مواد منفجرناشده نیاز فوری به آگاهی دهی درمورد ماین ها و همچنین فعالیتهای ماین پاکی در سراسر کشور رابرجسته میسازد.

مقامات دولت پیشین و اعضای نیروهای امنیتی پیشین

در ۲۲ آگست، یوناما سومین گزارش موضوعی خویش در مورد حقوق بشر برای سال ۲۰۲۳ را منتشر نمود، مانعی در مقابل تامین صلح: تخطی های حقوق بشری علیه مقامات حکومت پیشین و اعضای نیروهای مسلح پیشین. این گزارش دریافت، علی رغم اینکه مقامات ارشد برحال به تکرار و به شکل علنی تعهد خویش بخاطر عفو عمومی برای حفاظت از مقامات دولت پیشین و اعضای نیروهای دفاعی و امنیتی پیشین را پس از در دست گرفتن کشور اعلان کرده اند، تخطی های گسترده ای صورت گرفته اند، که حسابدهی کمی برای عاملان آن وجود دارد.

یوناما حداقل ۸۰۰ رویداد از کشتار فراقانونی، شکنجه و بدرفتاری، توقیف خودسرانه و حبس و ناپدید سازی علیه مقامات دولت پیشین و نیروهای دفاعی و امنیتی پیشین از سوی مقامات برحال بین ۱۵ آگست ۲۰۲۱ و ۳۰ جون ۲۰۲۳ را مستند ساخته است. این گزارش پیشنهاد می کند تا اقدامات فوری از سوی مقامات برحال جهت پایبندی به تعهدی که به شکل علنی در مورد "عفو عمومی" اعلان کرده اند برداشته شود، با در نظر داشت اینکه ناتوانی در این مسئله می تواند تأثیرات جدی بالای ثبات کشور در آینده و چشم انداز صلح دوامدار در افغانستان داشته باشد.

پس از انتشار این گزارش، معاون رئیس الوزرای برحال در رابطه با عفو عمومی گفت که هر گونه اقدام انتقام جویانه یک جرم محسوب می شود و عاملین آن مورد تعقیب عدلی قرار خواهند گرفت. یوناما گفتگوی خود با مقامات برحال در مورد این مسئله و اجرای پیشنهادات این گزارش را ادامه می دهد.

رفتار با محبوسین و شرایط توقیف

در ۲۰ سپتمبر، یوناما چهارمین گزارش موضوعی خویش برای سال ۲۰۲۳ را منتشر ساخت، احترام به حقوق بشر: عاملی برای اعتماد - رفتار با محبوسین در افغانستان. این گزارش دریافت که محبوسین در محابس وزارت داخله برحال و ریاست عمومی استخبارات برحال به شکل روزمره شاهد شکنجه و دیگر اشکال رفتار نامناسب می باشد، که عمدتاً در ارتباط با اجرای بازداشت ها و استنطاق از محبوسین است، و هیچ گونه حسابدی برای مرتکبین آن وجود ندارد. همچنین، این نهادها تقریباً به شکل سیستماتیک محافظت های حقوقی و طرزالعملی، به شمول مطلع ساختن فامیل و اجازه دهی برای دسترسی به وکیل مدافع و داکتر در هنگام حبس، را نقض می کنند. این تخطی ها علی رغم صدور فرامین و پالیسی هایی

که شکنجه و رفتار نامناسب را منع می کنند^[۴] و از دیگر حقوق طرزالعملی و روند قانونی، همچون دسترسی به وکیل مدافع، حفاظت می کنند صورت می گیرد.^[۵]

این گزارش دریافت که در مراکز توقیف که از سوی اداره محابس برحال اداره می شوند، موارد برخورد نامناسب نادر بوده و احترام به محافظت های طرزالعملی بیشتر بوده است. این گزارش مجموعه ای از اقدامات با هدف جلوگیری از شکنجه و رفتار نامناسب را پیشنهاد می کند و همچنین از جامعه جهانی درخواست می کند تا از تعامل با مقامات برحال در رابطه با پیروی از نورم ها و استانداردهای بین المللی حمایت نماید.

پس از نشر این گزارش، وزارت داخله برحال یک کمیته داخلی را تحت ریاست دفتر وزیر ایجاد کرد تا به یافته ها و پیشنهادات ارائه شده توسط یوناما غور نماید. اداره محابس برحال نیز دسترسی یوناما به زندانها را در سراسر کشور بیشتر ساخته است. یوناما نیز در حال بحث با هردوی این نهادهای برحال در مورد جلسات افزایش آگاهی در مورد استانداردها و نورمهای رفتار با محبوسین می باشد.

تا اواسط سپتمبر، تعداد کل محبوسین در زندانها به بیش از ۱۷۰۰۰ نفر رسیده است، که نشاندهنده افزایش از تعداد متوسط ۱۰۰۰۰ که اداره برحال زندانها تصمیم داشت از اواسط ۲۰۲۲ تا کنون حفظ نماید می باشد. این امر چالش های مهمی را برای اداره برحال زندانها ایجاد می کند، که منابع کافی برای حصول اطمینان از پیروی از حداقل استانداردها برای رفتار با زندانیان، به شمول ارائه غذا و مراقبت های صحی کافی، را در اختیار ندارد.

[۴] در جنوری ۲۰۲۲، رهبر طالبان یک "طرزالعمل اصلاح سیستم زندانیان" را صادر کرد که شامل احکام متعددی برای ممانعت از شکنجه و رفتار نامناسب دارد.

[۵] در اپریل ۲۰۲۲، وزارت عدلیه برحال یک "طرزالعمل انضمام وکلای مدافع" صادر کرد، که بیان می دارد "هر شخص می تواند، در هنگام بازداشت، یک وکیل مدافع برای دفاع از خویش در مقابل اتهام و دفاع از حقوق خویش تعیین نماید".

تنبیه بدنی و مجازات مرگ

مقامات برحال به اجرای تنبیه بدنی اشخاص مجرم در ملع عام در سراسر کشور ادامه می دهند، که گاهی اوقات گروه های بزرگ را شامل می شود. برای مثال، در ۱۶ آگست، ۱۹ شخص (دو زن و ۱۷ مرد) در ملع عام در یک ستادیوم ورزشی در سرپل دره زده شدند. در ۱۷ سپتمبر در زابل، نه نفر (یک زن و هشت مرد) در ملع عام دره زده شدند، که باز هم در یک ستادیوم ورزشی صورت گرفت.

در حالی که هیچ مورد تایید شده ای از اجرای مجازات مرگ ثبت نشده است، در اواخر جولای، شایعاتی در فضای مجازی در مورد پلان برای سنگسار دو جوان در بغلان ایجاد گردید. اطلاعات بعدی که توسط یوناما گردآوری شد نشانگر این بود که افراد توقیف شده بالغ بودند (یک زن و یک مرد)، به اتهام زنا دستگیر شده بودند و در توقیف خانه پولیس برحال در شهر پلخمری نگهداری می شدند. اعدام صورت نگرفته است و بر اساس گزارشات این قضیه در سیستم قضایی در حال رسیدگی است. براساس گزارشات هیچ یک از متهمین اجازه دسترسی به یک وکیل مدافع را نیافته اند.

ارزگان خاص

در بین ماه های جون و آگست، گزارشات مبنی بر کشتار هزاره ها و تخریب اموال و محصولات زراعتی متعلق به زارعین هزاره در ولسوالی ارزگان خاص ولایت ارزگان در فضای مجازی به گردش درآمد. این اتهام نیز وجود داشت که نیروهای امنیتی برحال ممکن است در این رویدادها دست داشته باشند.

تا این تاریخ، یوناما تخطی های ذیل را در این ولسوالی بین ماه های جنوری و سپتمبر مورد تایید قرار داده است:

- کشتار حداقل شش هزاره از ساکنان ارزگان خاص از سوی مرتکبین ناشناس.

- حداقل پنج رویداد از تخریب اموال، به شمول وسائط نقلیه، خانه ها و محصولات زراعتی متعلق به ساکنان هزاره در ارزگان خاص از سوی مرتکبین ناشناس.

- حداقل دو رویداد از لت و کوب ساکنان هزاره در ارزگان خاص از سوی مرتکبین ناشناس.

در ۱۶ سپتمبر، یک هیئت از کابل متشکل از نمایندگان دفتر رئیس الوزرای برحال، وزارت عدلیه برحال، وزارت دفاع برحال و ریاست عمومی استخبارات برحال به ارزگان خاص رسید تا اتهامات را بررسی نماید و اوضاع امنیتی ولسوالی را ارزیابی کند. برطبق گزارشات این هیئت با نمایندگان جوامع محلی هزاره و پشتون و همچنین مقامات برحال این ولسوالی صحبت کرده است. پس از دیدار این هیئت، در ۱۹ سپتمبر، برطبق گزارشات ۱۶ نفر دستگیر شده و منتظر محاکمه هستند.

محدودیت ها در تجلیل از عاشورا

در ۱۷ جولای، سخنگوی مقامات برحال، ذبیح الله مجاهد، اعلان کرد در حالیکه مراسم تجلیل از عاشورا، یک رویداد مذهبی که عمدتاً از سوی جامعه شیعه تجلیل می گردد، اجازه برگزاری خواهد داشت، گردهم آیی های بزرگ و حرکت دسته های عزاداری به منظور حصول اطمینان از تامین امنیت عزاداران ممنوع می باشد. متعاقباً، محدودیت های محلی در برخی از ولایات اعلان گشتند، بشمول ممنوعیت برافراشتن بیرق های مذهبی (در هلمند و قندهار) و دستوراتی برای محدود ساختن مراسم در محلات از قبل تعیین شده (در هلمند، قندهار، نیمروز و ارزگان).

در ۲۵ و ۲۶ جولای، در کابل، بر طبق گزارشات نیروهای امنیتی برحال عزاداران شیعه را به اتهام این که تمهیدات از قبل اعلان شده امنیتی را رعایت نکرده اند با سلی و باطوم مورد لت و کوب قرار دادند.

در ۲۸ جولای، در شهر غزنی، پرسونل امنیتی برحال برای پراکنده ساختن جمعیت عزاداران شیعه فیر نمودند. چهار نفر کشته شدند، به شمول یک طفل و یک زن که از بین کلکین خانه خویش هدف مرمی قرار گرفتند، و شش نفر زخمی گشتند. در پاسخ به این رویداد، دفتر والی برحال یک توییت به نشر سپرد و بیان داشت که برخی از عزاداران عاشورا سنگ اندازی کرده و بالای نیروهای امنیتی برحال فیر نمودند، که منجر به این تلفات گردید. این بیانیه با قربانیان ابراز همدردی کرده و بیان داشت یک کمیته، به شمول اعضای جامعه شیعه، برای تحقیق در مورد این حادثه ایجاد خواهد گشت.

بازداشت های خودسرانه و حبس مدافعان حقوق بشر و کارکنان رسانه ها

مقامات برحال به بازداشت مدافعان حقوق بشر، خصوصا فعالین فعالین حقوق زنان، و کارکنان رسانه ها، به دلایل نامعلوم ادامه می دهند.

- در ۱۲ جولای، در ننگرهار، ژورنالیست کارمند رادیو به نام عرفان الله بیدار بازداشت شد. وی سپس در ۲۵ جولای رها گردید.

- از ۶ الی ۱۹ آگست، مجموعا ۱۱ ژورنالیست از سوی ریاست عمومی استخبارات بازداشت گردیدند. اکثر ایشان متهم به ارائه معلومات به مطبوعات خارجی یا پخش پروپاگند علیه مقامات برحال بودند. همه آنها بعدا رها گشتند، و مدت حبس ایشان از شش الی ۲۲ روز بوده است.

- در ۲۰ آگست، در ولایت کابل، شهر کابل، ریاست عمومی استخبارات برحال هشت مظاهرة کننده اناث را در یک خانه که وابسته به "جنبش اتحاد و همبستگی زنان افغان" بود بازداشت نمود. برطبق گزارش آنها پس از سه ساعت رها گشتند پس از آنکه تضمین های کتبی بخاطر عدم اشتراک در اعتراض ها در آینده را امضاء نمودند.

- در ۱۹ سپتمبر، در ولایت کابل، شهر کابل، ریاست عمومی استخبارات برحال یک عضو "جنبش خودجوش اعتراض زنان در افغانستان" بنام ندا

به همراه همسرش و پسر چهار ساله اش (که بعدا به اقوامشان تحویل داده شد) بازداشت کرد. در ۲۷ سپتمبر، ریاست عمومی استخبارات برحال رئیس همان جنبش، ژولیا پارسی، را به همراه پسر بالغش بازداشت کرد. در زمان نوشتن این گزارش، هر دو خانم و اقوام مذکر ایشان در حبس قرار دارند.

- استاد پوهنتون به نام رسول پارسی (که در ۶ مارچ بازداشت شد) و رئیس نهاد غیر دولتی راه قلم به نام مطیع الله ویسا (که در ۲۷ مارچ بازداشت شد) همگی در حبس باقی مانده اند، ژورنالیست، مرتضی بهبودی در (۷ جنوری بازداشت شد) و در ۱۸ اکتوبر ۲۰۲۳ از بند رها شد.

د رسنیو آزادی

در ۲۵ جولای، وزارت اطلاعات و فرهنگ برحال توزیع شناخت کارت برای ژورنالیستان مرد و زن را آغاز نمود. اگرچه این کار بطور بلقوه می تواند دسترسی ژورنالیستان به مکان های گزارشدهی و کنفرانس های خبری را تسهیل نماید، برخی از فعالین رسانه ای براین باور هستند که این حرکت ممکن است فشار و سانسور را از سوی مقامات برحال بالای رسانه ها بیشتر سازد.

در ۱ آگست، در ولایت ننگرهار، شهر جلال آباد، پولیس برحال با استعمال زور دفتر رادیو و تلویزیون همیشه بهار را به دلیل آنکه صنف های ژورنالیستی مختلط برگزار کرده بود، مسدود ساختند. پولیس برحال دو ایستگاه رادیویی دیگر را نیز در عین محوطه به اتهام وابستگی به رادیو و تلویزیون همیشه بهار بستند. این دو ایستگاه رادیویی پس از دو هفته و رادیو تلویزیون همیشه بهار پس از ۲۰ روز فعالیت های خویش را مجددا شروع نمودند.

در ۱۲ آگست، وزارت اطلاعات و فرهنگ برحال جلسه کمیسیون تخطی های رسانه ای را برگزار کرد، که عضویت آن برای شامل سازی تعداد بیشتر نمایندگان رسانه ها گسترش یافته است.

سیستم عدلی

در ۱۱ جولای، وزارت عدلیه برحال چهارمین جریده رسمی را از زمان قدرت گیری طالبان منتشر ساخت. این جریده حاوی پنج فرمان بود، که دستورکار چهار نهاد نظارتی برحال و تنظیمات ایشان را مشخص می سازد، که شامل ریاست عالی نظارت و تعقیب اجرای دستورات و فرامین برحال می شود، و عضویت کمیسیون مستقل بررسی نهایی اسناد حقوقی برحال را تعیین می کند.

در ۲۴ جولای و ۹ آگست، ریاست عمومی مساعدت های حقوقی وزارت عدلیه برحال در کابل اجلاس افزایش آگاهی حقوقی را برگزار نمود، که در آن توضیح داده شد که مظنونین و متهمین بی بضاعت، به شمول زنان و اطفال در قضایای فامیلی، می توانند درخواست مساعدت حقوقی برای دفاع از حقوق خویش در برابر نهادهای عدلی و قضایی کنند.

در ۱۹ سپتمبر، جلسه دیگری از این کمیسیون برگزار گردید. این جلسه پلان های مقامات برحال برای ارزیابی رسانه های وابسته به احزاب سیاسی را مورد بحث قرار داد.

فعالیت های وزارت امر بالمعروف و نهی عن المنکر برحال

در ۷ آگست، وزارت امر بالمعروف و نهی عن المنکر برحال اعلان کرد که جادو (جادوی سیاه/جادوگری) ممنوع است و آنهایی که از این ممنوعیت سرپیچی نمایند محاکمه خواهند شد. پس از این اعلان، افزایش قابل توجه ای از موارد بازداشت افرادی که متهم به جادوگری بودند وجود داشته است.

علاوه بر محدودیت های اعمال شده از سوی این وزارت برحال بالای زنان (به بالا مراجعه شود، تحت عنوان اشتراک زنان در اشتغال و آزادی رفت و آمد زنان)، این وزارت به اجرای ممنوعیت کلی بر موسیقی و نظارت بر اندازه ریش و استایل موی مردان ادامه میدهد.

برای مثال:

- در ۲۷ جولای، در ولایت بدخشان، ریاست امر بالمعروف و نهی عن المنکر برحال هفت مرد جوان را بخاطر اینکه ریش های خود را تراشیده بودند بازداشت کرد. آنها پس از چندین ساعت رها گشتند.

- در ۱۰ سپتمبر، در ولایت فاریاب، ریاست امر بالمعروف و نهی عن المنکر برحال ۲۹ محصل پوهنتون را به اتهام پخش موسیقی در لیلیه در هنگام مراسم نامزدی یکی از همصنفی هایشان بازداشت کرد. گفته می شود برخی از این محصلین سیلی خوردند و سرشان را به زور تراشیده اند. همه ایشان پس از ۱۸ ساعت رها شدند.